

KONVENCIJA
IZMEĐU
REPUBLIKE AUSTRIJE
I
BOSNE I HERCEGOVINE
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
U POGLEDU
POREZA NA DOHODAK I IMOVINU

Republika Austrija i Bosna i Hercegovina, želeći da zaključe Konvenciju o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u pogledu poreza na dohodak i imovinu,

dogovorile su se sljedeće:

Član 1

OBUHVAĆENA LICA

Ova Konvencija će se primjenjivati na lica koja su rezidenti jedne ili obje ugovorne države.

Član 2

OBUHVAĆENI POREZI

(1) Ova Konvencija će se primjenjivati na poreze na dohodak i imovinu koji su uvedeni u ime ugovorne države ili njenih lokalnih vlasti, bez obzira na način na koji su uvedeni.

(2) Smatrat će se porezima na dohodak i imovinu svi oni porezi koji su uvedeni na ukupne prihode, ukupnu imovinu ili elemente prihoda ili imovine, uključujući porez na dobit od oduzimanja pokretne ili nepokretne imovine, porez na ukupan iznos plata i naknada koje snose preduzeća, kao i porez na povećanje kapitala.

(3) Postojeći porezi na koje se primjenjuje ova Konvencija će se posebno primjenjivati na:

a) u Austriji:

- (i) porez na dohodak;
- (ii) porez na dobit;
- (iii) porez na zemlju;
- (iv) porez na poljoprivredna i šumarska preduzeća;
- (v) porez na vrijednost slobodnih parcela;
(u daljem tekstu "austrijski porezi");

b) u Bosni i Hercegovini:

- (i) Porez na dohodak građana;
- (ii) porez na dobit preduzeća;
- (iii) porez na imovinu;
(u daljem tekstu "porezi Bosne i Hercegovine").

(4) Konvencija će se također primjenjivati na sve identične ili u većoj mjeri slične poreze koji su uvedeni nakon dana potpisivanja Konvencije pored, ili umjesto, postojećih poreza. Nadležne vlasti ugovornih država će obavijestiti jedna drugu o svim značajnijim promjenama u njihovim poreskim zakonima.

Član 3

OPĆE DEFINICIJE

- (1) U svrhu Konvencije, izuzev ako kontekst zahtijeva drugačije:
- a) pojam "ugovorna država" i "druga ugovorna država" znači Republika Austrija i Bosna i Hercegovina, u smislu konteksta;
 - b) pojam "Austrija" znači Republika Austrija
 - c) pojam „Bosna i Hercegovina " znači država Bosna i Hercegovina;
 - d) pojam "lice" obuhvata pojedinca, društvo i sva druga tijela lica;
 - e) pojam "društvo" znači sva kolektivna tijela ili svi entiteti koji se tretiraju kao kolektivno tijelo u poreske svrhe;
 - f) pojam "preduzeće" se primjenjuje na vršenje bilo koje djelatnosti;
 - g) pojam "preduzeće ugovorne države" i "preduzeće druge ugovorne države" znače preduzeće koje vodi rezident ugovorne države, odnosno preduzeće koje vodi rezident druge ugovorne države;
 - h) pojam "međunarodni saobraćaj" znači svaki prevoz brodom ili avionom koje vrši preduzeće čije je sjedište uprave u ugovornoj državi, osim kada brod ili avion radi samo između lokacija u drugoj ugovornoj državi;
 - i) pojam "nadležne vlasti" znači:
 - (i) u Austriji: Federalni ministar finansija ili njegov ovlašteni predstavnik;
 - (ii) u Bosni i Hercegovini: Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine ili njegov ovlašteni predstavnik;
 - j) pojam "državljanin" znači:
 - (i) svaki pojedinac koji ima državljanstvo ugovorne države;
 - (ii) svako pravno lice, partnerstvo ili udruženje koje ima takav status zahvaljujući zakonima na snazi u ugovornoj državi;
 - k) pojam "poslovanje" obuhvata rad profesionalnih službi i druge aktivnosti nezavisnog karaktera.

- (2) Kada je u pitanju primjena Konvencije u bilo koje vrijeme od strane ugovorne države, svi pojmovi koji nisu definirani, osim ako kontekst zahtijeva drugačije, ima značenje koje ima u to vrijeme prema zakonu te države na koju se Konvencija primjenjuje; svako značenje prema primjenljivim poreskim zakonima te države prevladuje nad značenjima pojma iz drugih zakona te države.

Član 4

PREDSTAVNIK

(1) U svrhu ove Konvencije, pojam "predstavnik ugovorne države" znači svako lice koje prema zakonima države podliježe tamošnjem porezu iz razloga svog mjesta boravka, prebivališta, sjedišta i svih drugih kriterija slične prirode, te također uključuje tu državu i sve njene lokalne vlasti. Međutim, ovaj pojam ne uključuje lica koja podliježu porezu u toj državi samo u pogledu prihoda iz izvora koji su u toj državi ili imovine koja se u njoj nalazi.

(2) Kada je lice, prema odredbama stava 1, predstavnik obje ugovorne države, tada će se njegov status determinisati na sljedeći način:

- a) smatrat će se predstavnikom samo one države u kojoj ima stalan dom koji mu je dostupan; ako ima stalan dom koji mu je dostupan u obje države, smatrat će se predstavnikom samo one države sa kojom ima bliže lične i ekonomske odnose (centar vitalnog interesa);
- b) ako se država u kojoj ima centar vitalnog interesa ne može ustanoviti, ili ako nema stalan dom koji mu je dostupan niti u jednoj od država, smatrat će se predstavnikom samo one države u kojoj ima prebivalište;
- c) ako ima prebivalište u obje zemlje ili niti u jednoj od njih, smatrat će se predstavnikom samo one zemlje u kojoj je državljanin;
- d) ako je državljanin obje države ili niti jedne od njih, nadležne vlasti ugovornih država će nastojati da riješe to pitanje zajedničkim dogovorom.

(3) Kada lice, na osnovu odredaba stava 1, nije pojedinac, a predstavnik je obje ugovorne države, smatrat će se predstavnikom samo one države u kojoj ima sjedište uprave.

Član 5

STALNA USTANOVA

(1) U svrhu ove Konvencije, pojam "stalna ustanova" znači stalno mjesto poslovanja u kojem se poslovanje preduzeća u potpunosti ili djelomično obavlja.

(2) Pojam "stalna ustanova" naročito uključuje:

- a) sjedište uprave;
- b) podružnicu;
- c) kancelariju;
- d) fabriku;
- e) radionicu,i
- f) rudnik, izvor nafte ili plina, kamenolom ili sva ona mjesta eksploatisanja prirodnih resursa.

(3) Gradilište ili projekt izgradnje ili instalacije čine stalnu ustanovu samo ako traju više od dvanaest mjeseci.

(4) Bez obzira na prethodne odredbe ovog Člana, pojam "stalna ustanova" neće se smatrati da uključuje:

- a) upotrebu objekata samo u svrhu skladištenja, izlaganja ili dostave dobara ili robe koja pripada preduzeću;
- b) održavanje zaliha robe ili dobara koje pripadaju preduzeću samo u svrhu skladištenja, izlaganja ili dostave;
- c) održavanje zaliha robe ili dobara koje pripadaju preduzeću samo u svrhu prerade od strane drugog preduzeća;
- d) održavanje stalnog sjedišta samo u svrhu kupovine robe ili dobara ili prikupljanja informacija za preduzeće;
- e) održavanje stalnog sjedišta poslovanja u svrhu sprovođenja svake druge aktivnosti pripremnog ili pomoćnog karaktera za preduzeće;
- f) održavanje stalnog sjedišta poslovanja isključivo za sve kombinacije aktivnosti koje su spomenute u tačkama a) do e), ako ukupna djelatnost stalnog sjedišta poslovanja koja proističe iz ove kombinacije je pripremnog ili pomoćnog karaktera.

(5) Bez obzira na odredbe stava 1. i 2., prema kojima lice - koje nije agent nezavisnog statusa, na koje se primjenjuje stav 6. – djeluje u ime preduzeća i ima, te redovno vrši u ugovornoj državi, nadležnost za zaključenje ugovora u ime preduzeća, to preduzeće će se smatrati da ima stalnu ustanovu u toj zemlji u pogledu svih aktivnosti koje to lice preduzima za preduzeće, osim ako su aktivnosti takvog lica ograničene na one iz stava 4., koje, ako se vrše putem stalnog sjedišta poslovanja, to neće činiti ovo stalno sjedište poslovanja stalnom ustanovom prema odredbama tog stava.

(6) Preduzeće se neće smatrati stalnom ustanovom u ugovornoj državi kad vrši poslovanje u toj državi putem posrednika, općeg trgovačkog zastupnika i svakog drugog

agenta nezavisnog statusa, ako takva lica djeluju u skladu sa redovnim tokom svog poslovanja.

(7) Činjenica da preduzeće koje je predstavnik ugovorne države kontrolira ili je kontrolirano od strane preduzeća koje je predstavnik druge ugovorne države, ili koje vrši svoje poslovanje u toj ili drugoj državi (bilo putem stalne ustanove ili drukčije), samo po sebi neće činiti niti preduzeće niti stalnu ustanovu druge.

Član 6

PRIHOD OD NEPOKRETNOSTI

(1) Prihod koji pripada predstavniku ugovorne države od nepokretne imovine (uključujući prihod od poljoprivrede ili šumarstva) koja se nalazi u drugoj ugovornoj državi, može biti oporezovana u toj državi.

(2) Pojam "nepokretna imovina" će imati značenje koje ima u skladu sa zakonom ugovorne države u kojoj se nalazi navedena imovina. Pojam će u svakom slučaju uključivati pomoćne objekte nepokretne imovine, stočni fond i opremu koja se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općeg zakona u vezi sa zemljišnim posjedima, pravo na uživanje nepokretne svojine i pravo na varijabilnu ili stalnu isplatu kao naknadu za rad, ili pravo na rad, sa rudnim naslagama, izvorima i drugim prirodnim resursima; brodovima i avionima, neće se smatrati nepokretnostima.

(3) Odredbe stava 1. će se primjenjivati na prihod od direktnog korištenja, najma, ili upotrebe nekretnina u bilo kojem obliku.

(4) Odredbe stava 1. i 3. će se također primjenjivati na prihod od nepokretnosti preduzeća.

Član 7

POSLOVNI PROFIT

(1) Profit preduzeća ugovorne države će se oporezivati samo u toj zemlji osim ako preduzeće vrši svoju djelatnost u drugoj ugovornoj državi putem stalne ustanove koja se u njoj nalazi. Ako preduzeće vrši svoju djelatnost kao što je maloprije spomenuto, profit preduzeća se može oporezivati u drugoj državi, ali samo onoliko koliko se može pripisati toj stalnoj ustanovi.

(2) Prema odredbama stava 3., prema kojima preduzeće ugovorne države vrši djelatnost u drugoj ugovornoj državi putem stalne ustanove koja se u njoj nalazi, u svakoj ugovornoj državi će se profit pripisati onoj stalnoj ustanovi koje ga može i da ostvari, ako postoji jasno odvojeno preduzeće angažovano na istim ili sličnim aktivnostima pod istim ili sličnim uvjetima i koje radi u potpunosti nezavisno sa preduzećem čije je ono stalna ustanova.

(3) U određivanju profita stalne ustanove, dozvoljavat će se odbici troškova koji nastanu u svrhu stalne ustanove, uključujući izvršne i opće administrativne troškove koji nastanu, bilo u zemlji u kojoj je smještena stalna ustanova ili drugdje.

(4) Onoliko koliko je uobičajeno u ugovornoj državi da se ustanovi koliki profit pripada stalnoj ustanovi na bazi raspodjele ukupnog profita preduzeća različitim stranama, ništa iz stava 2. neće sprečavati da ugovorna država ustanovi koji će se profit oporezovati takvom uobičajenom raspodjelom; metoda usvojene raspodjele će, međutim, biti takva da je rezultat u skladu sa načelima iz ovog Člana.

(5) Nikakav profit se neće pripisati stalnoj ustanovi po osnovu same kupovine dobara ili robe za preduzeće, od strane te ustanove.

(6) U svrhu prethodnog stava, profit koji će se pripisati stalnoj ustanovi će se ustanoviti istom metodom za svaku godinu ponaosob, izuzev ako postoji valjan i dovoljan razlog za suprotno.

(7) Kada profit uključuje vrste prihoda koje se odvojeno reguliraju drugim Članovima ove Konvencije, tada odredbe tih Članova neće biti obuhvaćene odredbama ovog Člana.

Član 8

MEĐUNARODNI TRANSPORT

(1) Profit koji proizilazi iz broskog ili zračnog saobraćaja oporezivati će se samo u ugovornoj državi u kojoj je smješteno sjedište uprave preduzeća.

(2) Profit koji proizilazi iz broskog saobraćaja na unutrašnjim vodenim saobraćajnicama, oporezivati će se samo u ugovornoj državi u kojoj je smješteno sjedište uprave preduzeća.

(3) Ako je sjedište uprave špediterskog preduzeća ili preduzeća za prevoz na unutrašnjim vodenim saobraćajnicama na samom brodu ili čamcu, tada će se smatrati da se nalazi u ugovornoj državi u kojoj se nalazi boravišna luka broda ili u kojoj je brod smješten, ili, ako ne postoji boravišna luka, u ugovornoj državi u kojoj je rukovodilac broda ili čamca predstavnik.

(4) Odredbe stava 1. će se također primjenjivati na profit koji nastaje od učešća u integrisanom, udruženom preduzeću ili međunarodnoj agenciji.

Član 9

UDRUŽENA PREDUZEĆA

(1) Kada

a) preduzeće ugovorne države učestvuje direktno ili indirektno u upravi, kontroli ili kapitalu preduzeća druge ugovorne države,

ili

b) ista lica direktno ili indirektno učestvuju u upravi, kontroli ili kapitalu preduzeća ugovorne države i preduzeća druge ugovorne države,

te u oba slučaja, dati su ili nametnuti uvjeti između dva preduzeća u njihovim trgovačkim ili finansijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi postojali između nezavisnih preduzeća, tada bi profit, samo pod navedenim uvjetima, steklo jedno od preduzeća, no, zbog istih uvjeta, profit koji se nije stekao se može uključiti u profit tog preduzeća i adekvatno oporezovati.

(2) Kada ugovorna država uključuje u profit preduzeća te države – i adekvatno ga oporezuje – profit za koji je preduzeće druge ugovorne države duženo u toj drugoj državi, i profit tako obuhvaćen je onaj koji bi nastao za preduzeće prvo-spomenute države kada su uvjeti između dva preduzeća, oni koji bi nastali između nezavisnih preduzeća, tada će ta druga država učiniti adekvatne prilagodbe u vezi sa iznosom poreza koji je predviđen za takav profit. U određivanju takve prilagodbe, vodit će se računa o drugim odredbama ove Konvencije, a nadležne vlasti ugovornih država će se po potrebi međusobno kontaktirati.

Član 10

DIVIDENDE

(1) Dividende koje daju kompanije koje se predstavnici ugovorne države predstavniku druge ugovorne države, mogu se oporezovati u toj drugoj državi.

(2) Međutim, takve dividende se također mogu oporezovati u ugovornoj državi čiji je predstavnik kompanija koja daje dividende i u skladu sa zakonima te države, no, ako je korisnik dividendi predstavnik druge ugovorne države, takav porez neće prevazilaziti:

a) 5 % od bruto iznosa dividendi, ako je korisnik kompanija (koja nije partnerstvo) i koja direktno posjeduje barem 25 % kapitala kompanije koja daje dividende;

b) 10 % od bruto iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Nadležne vlasti ugovornih država će zajedničkim dogovorom riješiti način primjene ovih ograničenja.

Ovaj stav neće obuhvaćati oporezivanje kompanije u pogledu profita od kojeg se plaćaju dividende.

(3) Pojam "dividende" iz ovog Člana znači prihod od dionica, "jouissance" dionice ili "jouissance" prava, rudnih dionica, osnivačkih dionica ili drugih prava, koja ne predstavljaju potraživanja duga, obuhvaćenih profitom, kao i prihod od ostalih korporativnih prava koja su predmet istog poreskog tretmana kao i prihod od dionica prema zakonima države u kojoj je kompanija koja vrši distribuciju predstavnik.

(4) Odredbe stava 1. i 2. se neće primjenjivati ako vlasnik dividendi, koji je predstavnik ugovorne države, vrši djelatnost u drugoj ugovornoj državi, gdje je kompanija koja plaća dividendu predstavnik putem stalne ustanove koja se u njoj nalazi, te posjed u čije su ime dividende isplaćene je u efikasnoj vezi sa takvom stalnom ustanovom. U tom slučaju, primjenjivat će se odredbe Člana 7.

(5) Kada kompanija koja je predstavnik ugovorne države ima profit ili prihod iz druge ugovorne države, ta druga država ne može uvesti nikakav porez na dividende koje daje kompanija, osim onoliko koliko su takve dividende plaćene predstavniku te druge države ili onoliko koliko je posjed za koji se plaćaju dividende u efikasnoj vezi sa stalnom ustanovom koja se nalazi toj drugoj državi, niti podvrgnuti nedistribuiran profit kompanije porezu na nedistribuiran profit kompanije, čak iako su dividende isplaćene ili se nedistribuirani profit sastoji, u potpunosti ili djelomično, od profita ili prihoda proizvedenog u takvoj drugoj državi.

Član 11

KAMATA

(1) Kamata koja nastane u ugovornoj državi i plati se predstavniku druge ugovorne države, može se oporezovati u toj drugoj državi.

(2) Međutim, takva se kamata također može oporezovati u ugovornoj državi u kojoj nastane i u skladu sa zakonima te države, ali ako je vlasnik kamate predstavnik druge ugovorne države, propisani porez neće prevazići 5 % od bruto iznosa kamate. Nadležne vlasti ugovornih država će zajedničkim dogovorom riješiti način primjene ovog ograničenja.

(3) Bez obzira na odredbe stava 2., svaka takva kamata iz stava .1 će se oporezovati samo u ugovornoj državi čiji je primalac predstavnik, ako je takav primalac vlasnik kamate i ako je takva kamata i isplaćena:

- a) u vezi sa kreditnom prodajom sve industrijske, komercijalne ili naučne opreme,
- b) u vezi sa kreditnom prodajom sve robe jednog preduzeća drugom preduzeću, ili
- c) bilo kojim zajmom bilo koje vrste odobrenim, obezbijeđenim ili zagaranovanim od strane državne ili centralne banke.

d) (4) Pojam "kamata" iz ovog Člana, znači prihod od potraživanja duga bilo koje vrste, bilo da je ili ne osigurano hipotekom ili bilo da podrazumijeva ili ne pravo učešća u profitu dužnika, te posebno, prihod od državnih papira od vrijednosti i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući pripadajuće premije i nagrade iz takvih papira od vrijednosti, obveznica ili zadužnica. Kazne za zakašnjelu isplatu se neće smatrati kamatom u svrhu ovog Člana.

(5) Odredbe stava 1., 2. i 3. se neće primjenjivati ako vlasnik kamate, koji je predstavnik ugovorne države, vrši djelatnosti u drugoj ugovornoj državi u kojoj nastane kamata putem stalne ustanove koja se u njoj nalazi, a potraživanje duga u vezi sa kamatom je efektivno isplaćeno u vezi sa takvom stalnom ustanovom. U tom slučaju primjenjivat će se odredbe Člana 7.

(6) Smatrat će se da su nastale kamate u ugovornoj državi, kada je onaj koji plaća ujedno i predstavnik te države. Međutim, kada lice koje plaća kamatu, bilo da je predstavnik ugovorne države ili ne, ima stalnu ustanovu u vezi sa kojom je nastalo dugovanje za koje je isplaćena kamata, te takvu kamatu snosi ta stalna ustanova, onda će se ta kamata smatrati da je nastala u državi u kojoj se nalazi stalna ustanova.

(7) Kada, iz razloga specijalnog odnosa između onog koji plaća i vlasnika ili između njih obojice i nekog drugog lica, iznos kamate, imajući u vidu potraživanje duga za koji se daje, prevazilazi iznos koji bi bio dogovoren između onog koji plaća i vlasnika u nedostatku takvog odnosa, odredbe ovog Člana će se primjenjivati samo na posljednji spomenuti iznos. U tom slučaju, višak od uplate će biti oporeziv dio, u skladu sa zakonima svake ugovorne države, istodobno imajući u vidu i ostale odredbe ove Konvencije.

Član 12 **HONORAR**

(1) Honorar koji nastane u ugovornoj državi i plati se rezidentu druge ugovorne države se može oporezovati u toj drugoj državi.

(2) Međutim, takav honorar se također može oporezovati u ugovornoj državi u kojoj nastane i u skladu sa zakonima te države, ali ako je primalac honorara predstavnik druge ugovorne države, takav porez neće preći 5% od ukupnog bruto iznosa honorara. Nadležne vlasti ugovornih država će zajedničkim dogovorom riješiti način primjene ovog ograničenja.

(3) Pojam "honorar" iz ovog Član znači svaki prihod koji se primi kao naknada za korištenje, ili pravo na korištenje, autorskih prava književnog, umjetničkog ili naučnog rada, uključujući kinematografske filmove ili filmove ili trake koje se koriste u radijskom i televizijskom emitovanju, svih izuma, zaštitnih znakova, dizajna ili modela, planova, tajnih formula ili procesa za informacije koje se tiču industrijskog, komercijalnog ili naučnog iskustva.

(4) Odredbe stava 1. i 2. se neće primjenjivati ako vlasnik honorara, koji je predstavnik ugovorne države, vrši djelatnost u drugoj ugovornoj državi u kojoj nastane honorar putem stalne ustanove koja se u njoj nalazi, a pravo na imovinu u vezi koje je honorar plaćen je efikasno povezano sa takvom stalnom ustanovom. U tom slučaju, primjenjuju se odredbe Člana 7.

(5) Smatrat će se da je nastao honorar u ugovornoj državi kada je onaj koji plaća predstavnik te države. Međutim, kada lice koje plaća honorar, bilo da je predstavnik ugovorne države ili ne, u ugovornoj državi ima stalnu ustanovu u vezi sa kojom je dugovanje za koje se plaća honorar nastalo, a takav honorar snosi takva stalna ustanova, u tom slučaju će se smatrati da je nastao honorar u državi u kojoj se nalazi stalna ustanova.

(6) Kada, zbog specijalnog odnosa između onog koji plaća i vlasnika ili između obojice i nekog trećeg lica, iznos honorara, imajući u vidu upotrebu, pravo ili informacije za koji se honorar plaća, prevaziđe iznos koji bi bio dogovoren između onog koji plaća i vlasnika honorara u nedostatku takvog odnosa, odredbe ovog Člana će se primjenjivati samo na posljednje spomenuti iznos. U tom slučaju, višak uplate će i dalje biti oporeziv prema zakonima svake ugovorne države, pritom imajući u vidu druge odredbe ove Konvencije.

Član 13

KAPITALNA DOBIT

(1) Dobit koju stiče predstavnik ugovorne države oduzimanjem nepokretne imovine iz Člana 6., a koja se nalazi u drugoj ugovornoj državi, može se oporezovati u toj drugoj državi.

(2) Dobit od oduzimanja pokretne imovine, koja čini dio poslovne imovine stalne ustanove, koju preduzeće ugovorne države posjeduje u drugoj ugovornoj državi, uključujući onu dobit stečenu oduzimanjem takve stalne ustanove (samostalno ili sa čitavim preduzećem), može se oporezovati u toj drugoj državi.

(3) Dobit stečena oduzimanjem brodova ili aviona koji vrše međunarodni saobraćaj, te brodovi koji saobraćaju na unutrašnjim vodenim saobraćajnicama ili pokretna imovina koja se odnosi na rad takvih brodova i aviona, bit će oporeziva samo u ugovornoj državi u kojoj se nalazi sjedište uprave preduzeća.

(4) Dobit stečena oduzimanjem sve one imovine koja nije obuhvaćena stavovima 1., 2., i 3. će se oporezivati samo u ugovornoj državi čiji je predstavnik onaj koji vrši oduzimanje imovine.

Član 14

DOHODAK PO OSNOVU RADNOG ODNOSA

(1) Prema odredbama Članova 15., 17., 18., 19. i 20., plate, naknade i druga slična primanja predstavnika ugovorne države u pogledu radnog odnosa će biti oporezivi samo u toj državi, osim ako se radni odnos vrši u drugoj ugovornoj državi; ako se vrši takav radni odnos, onda se takva primanja mogu oporezovati u toj drugoj državi.

(2) Bez obzira na odredbe stava 1., primanja rezidenta ugovorne države u pogledu radnog odnosa koji se vrši u drugoj ugovornoj državi će se samo oporezivati u prvospomenutoj državi ako:

- a) je primalac prisutan u drugoj državi u periodu ili periodima koji ne prelaze agregat od 183 dana aktuelne fiskalne godine, i
- b) se primanja plaćaju od strane, ili u ime, poslodavca koji nije predstavnik druge države, i
- c) primanja ne snosi stalna ustanova koju poslodavac posjeduje u drugoj državi.

(3) Bez obzira na prethodne odredbe ovog Člana, primanja stečena u pogledu radnog odnosa koji se vrši na brodu ili avionu koji radi u međunarodnom saobraćaju, ili na brodu koji plovi na unutarnjim vodenim saobraćajnicama, može se oporezovati u ugovornoj državi u kojoj se nalazi sjedište uprave preduzeća.

Član 15

PRIMANJA DIREKTORA

Sva primanja direktora koja stiče predstavnik ugovorne države u svojstvu Člana upravnog odbora preduzeća koje je predstavnik druge ugovorne države, može se oporezivati u toj drugoj državi.

Član 16

UMJETNICI I SPORTISTI

(1) Bez obzira na odredbe Člana 7 i 14, prihodi predstavnika ugovorne države kao zabavljača, kao što su pozorišni, filmski, radijski ili televizijski umjetnici, muzičari ili sportisti, koji vrše svoje lične aktivnosti u drugoj ugovornoj državi, mogu se oporezovati u toj drugoj državi.

(2) Kada prihod koji ostvari zabavljač ili sportista kao takav ne pripada samom zabavljaču ili sportisti već trećem licu, takav prihod može, bez obzira na odredbe Članova 7. i 14., da se oporezuje u ugovornoj državi u kojoj su se vršile aktivnosti zabavljača ili sportiste.

Član 17
PENZIJE

Prema odredbama stava 2. Člana 18., penzije i druga slična primanja predstavnika ugovorne države u pogledu bivšeg zaposlenja će biti oporezivi samo u toj državi.

Član 18
JAVNA SLUŽBA

- (1) a) Plate, naknade i druga slična primanja, izuzev penzije, koju plaća ugovorna država ili njena lokalna vlast pojedincu u vezi sa uslugama pruženim toj državi ili vlasti, oporezivati će se samo u toj državi.
- b) Međutim, takve plate, naknade i druga slična primanja će biti oporezivi samo u drugoj ugovornoj državi ako su usluge pružene u toj državi, a pojedinac, koji je predstavnik te države, je:
- (i) državljanin te države; ili
(ii) nije postao predstavnik te države samo u svrhu pružanja tih usluga
- (2) a) Svaka penzija koju daje, ili se daje iz fondova koje je stvorila ugovorna država ili njena lokalna vlast pojedincu u pogledu usluga koje su pružene toj državi ili vlasti će se oporezivati samo u toj državi.
- b) Međutim, takva penzija će se oporezivati samo u drugoj ugovornoj državi ako je pojedinac predstavnik ili državljanin te države.
- (3) Odredbe stava 1. ovog Člana će isto tako primjenjivati u pogledu prihoda austrijskog povjerenika vanjske trgovine u Bosni i Hercegovini i članova osoblja austrijskog povjerenika vanjske trgovine. Ova odredba će se također primjenjivati na osoblje organizacije Bosne i Hercegovine slične prirode locirane u Austriji.
- (4) Odredbe Članova 14., 15., 16., i 17. će se također primjenjivati na plate, naknade i druga primanja, kao i na penzije, u pogledu usluga pruženih u vezi sa poslovanjem vršenim od strane ugovorne države ili njene lokalne vlasti.

Član 19 **STUDENTI**

(1) Student ili pripravnik koji je predstavnik ili je neposredno prije posjete ugovornoj državi postao predstavnik druge ugovorne države i koji je prisutan u prvo-spomenutoj državi samo radi svog obrazovanja ili obuke, primanja koja on prima radi svog održanja, obrazovanja ili obuke, neće se oporezivati u toj državi, ako takva primanja dolaze iz izvora van te države.

(2) Prianja koja student ili pripravnik koji je ili je nekada bio predstavnik ugovorne države, dobija po osnovu radnog odnosa u drugoj ugovornoj državi u periodu ili periodima koji ne prelaze agregat od 183 dana aktuelne fiskalne godine, neće se oporezivati u toj drugoj državi ako je zaposlenje u direktnoj vezi sa njegovim studijama ili pripravništvom koje se vrši u prvo-spomenutoj državi.

(3) U pogledu grantova i stipendija koje nisu obuhvaćene stavom 1. ovog Člana, student ili pripravnik iz stava 1. će također tokom takvog obrazovanja ili obuke imati pravo na ista izuzeća, oslobođanja ili smanjenja u pogledu poreza koji su dostupni predstavnicima ugovorne države koju posjećuje.

Član 20 **PROFESORI I NASTAVNICI**

(1) Pojedinaac koji posjećuje ugovornu državu u svrhu predavanja ili vršenja istraživanja na univerzitetu, koledžu, školu ili drugoj priznatoj obrazovnoj ustanovi u toj državi i koji je ili je neposredno prije te posjete postao predstavnik druge ugovorne države, bit će oslobođen od poreza u prvo-spomenutoj ugovornoj državi za primanja za takvu nastavu ili istraživanja za period koji ne prelazi dvije godine od dana njegove prve posjete u te svrhe, ako su takva primanja nastala van države.

(2) Odredbe stava 1. ovog Člana se neće primjenjivati na prihod od istraživanja ako je takvo istraživanje sprovedeno, ne u javnom interesu, već prvenstveno za ličnu korist određenog lica ili lica.

Član 21 **DRUGI PRIHODI**

(1) Vrste prihoda predstavnika ugovorne države, gdje god da nastanu, a koje nisu obuhvaćene prethodnim članovima ove Konvencije će se oporezivati samo u toj državi.

(2) Odredbe stava 1. se neće primjenjivati na prihod, izuzev prihoda od nepokretne imovine iz stava 2. Člana 6., ako primalac takvog prihoda, koji je predstavnik ugovorne države, vrši djelatnost u drugoj ugovornoj državi putem stalne ustanove koja se u njoj nalazi, a pravo na imovinu u pogledu koje se plaća prihod je u efikasnoj vezi sa takvom stalnom ustanovom. U tom slučaju, primjenjivat će se odredbe Člana 7.

(3) Prihod predstavnika ugovorne države iz druge ugovorne države pod pravnim zahtjevom za održavanje se ne može oporezivati u prvo-spomenutoj državi, ako bi se takav prihod oslobodio poreza prema zakonima druge ugovorne države.

Član 22 **IMOVINA**

(1) Imovina u smislu nekretnina iz Člana 6., čiji je vlasnik predstavnik ugovorne države i nalazi se u drugoj ugovornoj državi, može se oporezivati u toj drugoj državi.

(2) Imovina u smislu pokretne imovine kao dijela poslovne imovine stalne ustanove koju posjeduje preduzeće ugovorne države u drugoj ugovornoj državi, može se oporezivati u toj drugoj državi.

(3) Imovina koju čine brodovi ili avioni koji rade u međunarodnom saobraćaju i brodovi koji rade na unutarnjim vodenim saobraćajnicama, i pokretna imovina u vezi sa radom takvih brodova i aviona, oporezivat će se samo u ugovornoj državi u kojoj je sjedište uprave preduzeća.

(4) Svi drugi elementi imovine rezidenta ugovorne države će se oporezivati samo u toj državi.

Član 23 **UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA**

Dvostruko oporezivanje će se ukloniti na sljedeći način:

(1) U Austriji:

- a) Kada predstavnik Austrije ima prihod ili posjeduje imovinu koja se, prema odredbama ove Konvencije, može oporezivati u Bosni i Hercegovini, Austrija će, u skladu sa odredbama podstava b) i stava 3, izuzeti takav prihod ili imovinu od poreza.
- b) Kada predstavnik Austrije ima prihod koji prema odredbama Članova 10.,11.,i 12. se može oporezivati u Bosni i Hercegovini, Austrija će dozvoliti smanjenje poreza na prihod tom predstavniku u vidu iznosa koji je jednak porezu plaćenom u Bosni i Hercegovini. Takvo smanjenje, međutim, neće preći onaj dio poreza izračunatog prije samog smanjenja, a koji se može pripisati onim vrstama prihoda stečenim u Bosni i Hercegovini.
- c) Odredbe podstava b) stav a) se neće primjenjivati na prihod ili imovinu predstavnika Austrije gdje Bosna i Hercegovina primjenjuje odredbe ove Konvencije na izuzimanje takvog prihoda ili imovine od poreza ili primjenjuje odredbe stavova 2. Člana 10., 11. i 12. na takav prihod.

(2) U Bosni i Hercegovini:

Kada predstavnik Bosne i Hercegovine ima prihod ili imovinu, koja je u skladu sa odredbama ove Konvencije oporeziva u Austriji, Bosna i Hercegovina će dozvoliti:

- a) smanjenje poreza na prihod predstavnika u iznosu jednakom porezu na prihod koji je plaćen u Austriji;
- b) smanjenje poreza na imovinu predstavnika u iznosu jednakom porezu na imovinu koji je plaćen u Austriji.

Međutim, takvo smanjenje u oba slučaja neće preći onaj dio poreza na prihod ili imovinu koji je izračunat prije dozvoljavanja samog smanjenja, a što se može pripisati, prema slučaju, prihodu ili imovini oporezivima u Austriji.

(3) Kada se u skladu sa bilo kojom odredbom Konvencije prihod stečen ili imovina predstavnika ugovorne države izuzima od poreza u toj državi, ta država bez obzira na to može, u računanju iznosa poreza na preostali prihod ili imovinu predstavnika, uzeti u obzir iznos izuzetog prihoda ili imovine.

Član 24

NEDISKRIMINACIJA

(1) Državljeni ugovorne države neće u drugoj ugovornoj državi biti izloženi bilo kakvom oporezivanju ili nekom zahtjevu u vezi s tim, koje je drugačije ili više tereti nego porezi i tome vezani zahtjevi kojima su izloženi državljani te druge države pod istim uvjetima, naročito u pogledu boravka.

(2) Lica bez državljanstva koji se predstavnici ugovorne države ni u jednoj ugovornoj državi neće se oporezivati ili izlagati bilo kakvim zahtjevima u vezi s tim, a koje je drugačije ili više tereti nego porez i tome vezani zahtjevi kojima su ili mogu biti izloženi državljani države pod istim uvjetima, naročito u pogledu boravka.

(3) Oporezivanje stalne ustanove koju posjeduje preduzeće ugovorne države u drugoj ugovornoj državi neće se uvesti po manje povoljnim uvjetima u toj drugoj državi nego porez uveden na preduzeća te druge države u vršenju iste djelatnosti. Ova odredba ne podrazumijeva da je ugovorna država obavezna da odobri predstavnicima druge ugovorne države sva lična davanja, olakšice i smanjenja u poreske svrhe u vezi sa građanskim statusom ili porodičnim obavezama koje odobrava vlastitim predstavnicima.

(4) Izuzev tamo gdje se primjenjuju odredbe stava 1. Člana 9., stava 7. Člana 11. ili stava 6. Člana 12., kamate, honorar i druga primanja koja daje preduzeće ugovorne države predstavniku druge ugovorne države će, u svrhu određivanja oporezivog profita takvog preduzeća, biti umanjivo pod istim uvjetima kao da su dati rezidentu prvo-spomenute države. Također, sva dugovanja preduzeća ugovorne države predstavniku druge ugovorne države će

u svrhu određivanja oporezivog kapitala takvog preduzeća, biti umanjivo pod istim uvjetima kao da je u pitanju predstavnik prvo-spomenute države.

(5) Preduzeća ugovorne države, kapital koji je u potpunosti ili djelomično u vlasništvu ili kontrolisan, direktno ili indirektno, od strane jednog ili više predstavnika druge ugovorne države, neće se izložiti u prvo-spomenutoj državi bilo kakvom oporezivanju ili tome-vezanim potrebama koje je drugačije ili više tereti od oporezivanja ili tome-vezanih zahtjeva kojima su izložena druga slična preduzeća prvo-spomenute države.

(6) Odredbe ovog Člana će se bez obzira na odredbe Člana 2. primjenjivati na poreze svih vrsta i opisa.

Član 25

PROCEDURA ZAJEDNIČKOG DOGOVORA

(1) Kada lice smatra da aktivnost jedne ili obje ugovorne države rezultira ili će rezultirati oporezivanjem koje nije u skladu sa odredbama ove Konvencije, ono može, bez obzira na pravne lijekove domaćeg prava tih država, predočiti svoj slučaj nadležnim vlastima ugovorne države čiji je predstavnik ili, ako je njegov slučaj obuhvaćen stavom 1. Člana 24., ugovorne države čiji je državljanin. Slučaj se mora predočiti u roku od tri godine od prve obavijesti o aktivnosti koja rezultira oporezivanjem, a koje nije u skladu sa odredbama Konvencije.

(2) Nadležne vlasti će nastojati, ako se prigovor čini opravdanim i ako sam po sebi nije dovoljan za postizanje zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom sa nadležnim vlastima druge ugovorne države, u cilju izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu sa Konvencijom. Svaki postignuti dogovor će se ostvariti bez obzira na sva vremenska ograničenja u domaćem zakonodavstvu ugovorne države.

(3) Nadležne vlasti ugovornih država će nastojati da zajedničkim dogovorom riješe sve poteškoće ili sumnje u vezi sa tumačenjem ili primjenom Konvencije. Također se mogu zajedno konsultirati oko eliminacije dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu obuhvaćeni Konvencijom.

(4) Nadležne vlasti ugovornih država mogu se direktno savjetovati, kao i putem zajedničke komisije koja se sastoji od njih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavova.

(5) Kada nadležne vlasti ne mogu riješiti poteškoće ili sumnje u vezi sa tumačenjem ili primjenom Konvencije tijekom procedure zajedničkog dogovora u skladu sa prethodnim stavovima ovog Člana u okviru vremenskog roka od dvije godine od dana iniciranja procedure, slučaj će se predočiti, po prijavi poreskih obveznika, arbitražnom sudu od strane nadležnih vlasti ugovorne države koja je inicirala proceduru zajedničkog dogovora.

Arbitražni sud će se sastojati od jednog predstavnika svih nadležnih vlasti ugovornih država i po jednog nezavisnog lica obje ugovorne države koji će se imenovati sa liste arbitara po rangiranom poretku. Arbitri će imenovati jedno lice za predsjedavajućeg koji će morati imati neophodne kvalifikacije za imenovanje za najviše sudske kancelarije u njegovoj zemlji ili da je pravni stručnjak priznate stručnosti. Svaka država će imenovati pet stručnih lica za spisak arbitara. Poreski obveznik će se saslušati pred arbitražnim sudom na njegov zahtjev. Arbitražni sud će donijeti svoju odluku ne kasnije od šest mjeseci od dana kada je predmet zaprimljen. Odluka će biti obavezujuća u pogledu pojedinačnog slučaja na obje ugovorne države i sve poreske obveznike u pitanju.

Član 26

RAZMJENA INFORMACIJA

(1) Nadležne vlasti ugovornih država će vršiti razmjenu onih informacija koje se mogu smatrati relevantnim za sprovođenje odredbi ove Konvencije ili za primjenu domaćih zakona u vezi svih vrsta poreza i datih opisa u ime ugovornih država, ili njihovih političkih subdivizija ili lokalnih vlasti, onoliko koliko porez nije u suprotnosti sa Konvencijom. Razmjena informacija nije ograničena Članovima 1. i 2.

(2) Sve dobivene informacije iz stava 1. ugovorne države će tretirati kao tajne na isti način kao i informacije dobivene u okviru domaćeg prava te države i bit će dostupne samo licima ili vlastima (uključujući sudove i administrativna tijela) koja se bave procjenom ili prikupljanjem, primjenom ili gonjenjem, u pogledu žalbi u vezi sa porezima iz stava 1., ili previdom navedenog. Takva lica ili vlasti će koristiti informacije samo u te svrhe. Oni mogu dati informaciju u javnom sudskom postupku ili pri donošenju sudskih odluka. Bez obzira na prethodno, informacije dobijene od ugovorne države se mogu koristiti u druge svrhe kada se takve informacije mogu koristiti u te druge svrhe u skladu sa zakonima obje države i kada nadležne vlasti države koja daje informacije dozvoli takvu upotrebu.

(3) Ni u jednom slučaju se odredbe stava 1. i 2. ne mogu smatrati da nameću obavezu ugovornoj državi da:

a) sprovodi administrativne mjere u suprotnosti sa zakonima i administrativnom praksom te ili druge ugovorne države;

b) pruži informacije koje se ne mogu davati prema zakonima ili u normalnom toku primjene te ili druge ugovorne države;

c) pruži informacije kojima bi se otkrile bilo koje trgovinske, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovinski procesi, ili informacije, čije bi otkrivanje bilo u suprotnosti sa javnom politikom (javni poredak), osnovnim pravima koje je država zagarantovala, posebno u oblasti zaštite podataka.

(4) Kada ugovorna država zatraži informacije u skladu sa ovim članom, druga ugovorna država će iskoristiti svoje mjere za prikupljanje podataka kako bi dobila zatraženu

informaciju, iako ta druga država možda ne zahtijeva takvu informaciju u svoje vlastite poreske svrhe. Obaveza iz prethodne rečenice je predmet ograničenja stava 3., ali se ni u kojem slučaju ta ograničenja neće smatrati da dozvoljavaju ugovornoj državi da odbije da pruži informaciju, jer nema domaći interes za takvom informacijom.

(5) Ni u jednom slučaju se odredbe stava 3. neće smatrati da dozvoljavaju ugovornoj državi da odbije da pruži informaciju, jer informaciju posjeduje banka, druga finansijska ustanova, imenovano lice ili lice koje posreduje ili ima fiducijarnu sposobnost ili ima veze sa vlasničkim interesima lica.

Član 27

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH POZICIJA

Niti jedna stvar iz ove Konvencije neće uticati na fiskalne privilegije članova diplomatskih misija i konzularnih pozicija prema općim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih sporazuma.

Član 28

STUPANJE NA SNAGU

(1) Ova Konvencija će se ratifikovati, a instrumenti ratifikacije će se razmijeniti što je prije moguće.

(2) Ova Konvencija će stupiti na snagu prvog dana trećeg mjeseca nakon razmjene instrumenata ratifikacije.

(3) Njene odredbe će važiti za poreze za svaku fiskalnu godinu počevši od ili nakon prvog dana januara kalendarske godine nakon razmjene ratifikacionih instrumenata.

Član 29

OKONČANJE

(1) Ova Konvencija će važiti neograničeno.

(2) Svaka ugovorna država može okončati Konvenciju, putem diplomatskih kanala, u pisanoj formi o prestanku važenja na dan ili prije tridesetog dana juna kalendarske godine nakon prve godine od dana stupanja na snagu ove Konvencije.

(3) U tom slučaju, Konvencija će prestati da važi u pogledu poreza za svaku fiskalnu godinu koja počinje ili nakon prvog dana januara kalendarske godine, nakon što je podneseno obavještenje o prestanku važenja.

POTVRĐUJUĆI NAVEDENO, punomoćnici dvije ugovorne države, valjano ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

SAČINJENO u dva primjerka u Sarajevu, dana 16. decembra 2010. godine, na njemačkom, bosanskom/hrvatskom/srpskom i engleskom jeziku, i pritom su svi tekstovi jednako autentični. U slučaju bilo kakvog odstupanja u prevodu, prevladat će verzija teksta na engleskom.

Za Republiku Austriju:

Köck m.p.

Za Bosnu i Hercegovinu:

Vrankić m.p.

POSTUPAK

U trenutku potpisivanja Konvencije između Republike Austrije i Bosne i Hercegovine o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u pogledu poreza na prihod i imovinu, dolje potpisani su se usaglasili da će sljedeće odredbe činiti integralni dio Konvencije:

1. Tumačenje Konvencije

Jasno je da se od odredaba Konvencije, koje su sačinjene u skladu sa prikladnim odredbama OECD Modela Konvencije o prihodima i kapitalu, generalno očekuje isto značenje iz komentara OECD-a. Značenje iz prethodne rečenice se neće primjenjivati u sljedećim situacijama:

- a) svaka uzdržanost ili primjedba na Model OECD-a ili njegov Komentar bilo koje ugovorne države;
- b) svako suprotno tumačenje sa objavljenim objašnjenjem jedne od ugovornih država koje je dostavljeno nadležnim vlastima druge ugovorne države prije stupanja na snagu Konvencije; i
- c) svako suprotno tumačenje dogovoreno od strane nadležnih vlasti nakon dana stupanja na snagu Konvencije.

Komentar - koji je s vremena na vrijeme podložan provjeri – predstavlja sredstvo tumačenja u smislu Bečke konvencije od 23. maja 1969. godine o zakonu o sporazumima.

2. U Članu 11

Jasno je da će se odredbe Člana 11. stav 3. također primjenjivati i na odobrene zajmove, osigurane ili zagarantovane od strane Oesterreichische Kontrollbank AG ili Izvozno-kreditne agencije Bosne i Hercegovine.

3. U Članu 26

(1) Nadležne vlasti zemlje kandidata će dati sljedeće informacije nadležnim vlastima tražene države pri traženju informacija u okviru Konvencije za demonstraciju očekivane važnosti informacija na zahtjev o:

- (a) identitetu lica pod ispitivanjem ili istragom;
- (b) izjavi o traženoj informaciji uključujući prirodu i oblik u kojem država kandidat želi da dobije informacije od države od koje je traži;
- (c) poreskoj svrsi za koju se traži informacija;
- (d) osnovama za vjerovanje da se tražena informacija nalazi u zemlji od koje se ona traži ili je u posjedu ili pod kontrolom lica koje je spada u nadležnost zemlje od koje se traži;
- (e) imenu i adresi svakog lica za koje se vjeruje da je u posjedu tražene informacije;
- (f) izjavi zemlje kandidata da je iskoristila sva moguća sredstva na svojoj teritoriji da dođe u posjed informacija, izuzev onih koje bi izazvale nesrazmjerne poteškoće.

(2) Jasno je da razmjena informacija iz Člana 26. ne uključuje mjere koje čine zahtjevi za informacijama bez ikakvog znanja da li takve informacije i postoje, odnosno „ispipavanje terena“.

(3) Jasno je da stav 5. Člana 26. ne zahtijeva da ugovorne države razmjene informacije na spontanoj ili automatskoj osnovi.

(4) Jasno je da će se – pored gore spomenutih načela – za tumačenje Člana 26., također uvažavati i načela iz OECD Komentara, uključujući tehničku notu Sekretarijata OECD-a, koja je priložena kao aneks ovom dodatnom postupku.

POTVRĐUJUĆI NAVEDENO, punomoćnici dvije ugovorne države, valjano ovlašteni, potpisali su ovaj postupak.

SAČINJENO u dva primjerka u Sarajevu, dana 16. decembra 2010. godine, na njemačkom, bosanskom/hrvatskom/srpskom i engleskom jeziku, pritom su sve verzije jednako autentične. U slučaju bilo kakvog odstupanja u prevodu, prevladat će verzija teksta na engleskom.

Za Republiku Austriju:

Köck m.p.

Za Bosnu i Hercegovinu:

Vrankic m.p.

Aneks

Tehnička nota o stavu 5. Člana 26. OECD Modela poreske konvencije

Stav 5. Člana 26. OECD Modela poreske konvencije podrazumijeva da bankarska tajnost ne može predstavljati prepreku za razmjenu informacija u poreske svrhe. Član 26. također podrazumijeva važna bezbjednosna sredstva u cilju zaštite povjerljivosti podataka o poreskom obvezniku.

Standard zahtijeva razmjenu informacija samo na zahtjev. Kada se zatraži informacija, mora se izvršiti razmjena samo kada je to “od predvidljive važnosti” za administraciju ili primjenu domaćeg prava partnera sporazuma. Zemlje ne mogu da se upuštaju u “ispipavanje terena” ili da zatraže informaciju čija je mala vjerovatnoća značaja za poreska pitanja datog poreskog obveznika. U formulisanju njihovih zahtjeva, nadležne vlasti trebaju demonstrirati očekivanu relevantnost traženih informacija. Npr. nije moguće za državu da slučajno zatraži informaciju o žiro-računima predstavnika u bankama koje se nalaze u drugoj državi. Također, čak i prilikom revizije poreskog obveznika, poreska uprava neće tražiti informaciju o određenom poreskom obvezniku kada nije identifikovana transakcija ili postoji indikacija moguće transakcije, koja čini vezu sa drugom državom. S druge strane, npr. kada poreska uprava procijeni poresku odgovornost određenog poreskog obveznika i sumnja da taj poreski obveznik ima žiro-račun u drugoj državi, tada nadležne vlasti mogu zatražiti informaciju o tom određenom poreskom obvezniku. Isti je slučaj kada je npr. identifikovan veći broj poreskih obveznika sa offshore kreditnim karticama banaka koje se nalaze u drugoj državi. Država koja daje zahtjev treba prvo iskoristiti sva domaća sredstva da dođe u posjed traženih informacija. Za dodatna pitanja, obratite pažnju da komentare na Član 26. OECD Modela poreske konvencije i Člana 5. Modela sporazuma o razmjeni informacija.

Kada se izvrši razmjena informacija, postaje predmetom strogih pravila povjerljivosti. Jasno je definisano u Članu 26. da će se date informacije tretirati kao tajna. Mogu se koristiti samo u svrhe obuhvaćene ovom konvencijom. Sankcije za kršenje takve tajnosti obuhvaćene su upravnim i krivičnim zakonima u svim državama. Obično, neovlašteno davanje poreskih informacija dobijenih od druge zemlje je krivično djelo kažnjivo zatvorskom kaznom.

Kao što se može vidjeti u ovim objašnjenjima, koja se mogu naći u komentaru OECD Modelu poreske konvencije, kao i u priručniku OECD o razmjeni informacija, bankarska tajnost nije kompatibilna sa efikasnom razmjenom informacija u poreske svrhe. Sve zemlje imaju pravila o bankarskoj tajnosti ili povjerljivosti. Ispunjavanje međunarodno-dogovorenih standarda o razmjeni informacija podrazumijevaju samo ograničene izuzetke od pravila o bankarskoj tajnosti, i neće umanjiti povjerenje građana u zaštiti njihove privatnosti.